

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hogy egy a lap belső részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitléri cikkek stb. kiadandók.

Nyitléri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítottak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Az új pénz.

II.

A nagyhétnek áhitattól átlengett csendes napjaiban a pénzügyminiszterek és tanácsosai eredménydus és emlékezetes munkát végeztek Bécsben.

Megállapították egymás között a valuta-reform minden fontosabb detail-kérdését, mindazon törvényjavaslatok tartalmának lényegét, melyek a valuta szabályozására vonatkozólag be fognak terjesztetni Magyarország és Ausztria parlamentjeinek.

Mindabból, a mi e tárgyalásokat illetőleg eddigelé kiszivárgott a nyilvánosságba, világos képet alkothatunk már magunknak a jövő értékről, pénzrendszeréről, a relációról s

ezen értékváltoztatásnak legközelebbi következményeiről és hatásáról.

Magyarország és Ausztria e szerint áttérnek a tiszta aranyértékre. E mellett szólalt föl a valuta-tanácskozmányok minden tagja, ezt készítette elő aranyvásárlásaival Wekerle már huzamosabb idő óta, ez az adott viszonyoknál fogva az egyedül lehetséges.

Jövő pénzgységünk a száz részre fősztott korona lesz, a melynek értéke a mostani osztr. ért. forint felével lesz egyenlő. Jelenlegi forintunk értékének tehát két korona fog megfelelni. Ez ki lesz mondva a valuta-reformra vonatkozólag a parlamentek elé terjesztendő első és legfontosabb törvényjavaslatban, melynek czime ez lesz: „Törvényjavaslat a korona-érték behozataláról.“

A mi a relációt illeti, az most már nyititok, hogy az 2 frank 10.02 centimes lesz. Ennek alapján történik az áttérés az új értékre. Azt jelenti ez, hogy a mostani forint tulajdonosa valósággal és tartósan két frank és tíz centimes fölött fog rendelkezni. Jövő pénzgységünk, a fél forint értéknek teljesen megfelelő korona, tehát 1 frank 501 centimesmal lesz egyenértékű.

Mindebből az következik, hogy a kinek ma száz forintja van, az a száz forintnak teljesen megfelelő értékű pénzzel fog birni az új érték behozatala után is, azzal a különbséggel, hogy száz forint helyett kétszáz koronának lesz a tulajdonosa. A relációhoz illetően megállapítása, a törvényben leendő kimondása annak, hogy két korona teljesen egyenértékű egy o. ért. forinttal és hogy minden fizetés már az átmeneti

időszakban is az új értékben teljesíthető: súlyos aggodalmakat hárít el a lakosság nagy, zömétől, mindenekelőtt azon millióktól, kik mint állami és magánalkalmazottak állandó fizetéseket vagy munkabéreket huznak. Mint-hogy azonban a jelenlegi forint értékét ezután teljesen és törvényileg megállapítva a két korona fogja képviselni, ki van zárva a különböző árucikkek, a lakberek sat. mesterséges drágítása. Az egész különbség az lesz hogy a minék a legkisebb forgalomban jelenleg pl. két krajczár az ára, az ezután négy fillérbe fog kerülni. De ez a négy fillér teljesen meg fog felelni a jelenlegi két krajczár értékének.

Mondtuk, hogy a fél forinttal egyenértékű korona száz részre lesz fősztva, a mely legapróbb pénznemnek hihetőleg fillér lesz a neve. A fillér e szerint a mostani félkrajczárral lesz egyenlő. Jövő ércpénzünk, a meny nyire az főleg a kisebb váltópénzre nézve ez idő szerint megállapítható, tehát a következő lesz:

A r a n y p é n z.

Husz koronás darabok = 10 o. é. forint.

Tíz koronás darabok = 5 „ „

E z ü s t p é n z.

Egy koronás darabok = 50 o. é. krajczár

50 filléres darabok = 25 „ „

20 filléres darabok = 10 „ „

L e g k i s e b b é r c z - v á l t ó p é n z.

10 filléres darabok = 5 o. é. krajczár.

2 filléres darabok = 1 „ „

1 filléres darabok = 1/2 „ „

Két koronás darabok egyelőre nem veretnek. Azokat további rendelkezésig a jelenlegi

A „Székelyföld“ tárczája.

Medvevadászat.*

(Maczkóhístoría)

Irta Mihály János.

Erdély legkeletibb szögletében, hatalmas fenyőerdők középett épült az újabb időben Gyulafalva, melyhez — folytonosan erdős területen haladva — a legközelebbi, falunak nevezhető helység mintegy huszonnégy kilométernyi távolságra fekszik. Az ujonnan keletkezett falunak gőzfűrészgépei az óriási fenyőszálakat hihetetlen gyorsasággal aprítják deszkává, melylyel aztán elárasztják a távoli piacokat is.

E nevezetességen kívül van még helyi érdekű vasútja (afféle kőlyök-vasút), gőzfürdője is amateur kiadásban és villamos világítása.

A falu a milyen meglepő regényes fekvésével, épp olyan kellemes látást gyakorol rendezett, csinos építkezésével. Köröskörül a mindig zöld fenyők festői csoportozata övedzi, mellette a Batzka vizének ezüst szalagja fut végig, melynek kristálytisztasága és jéghidegsége sohasem válto-

zik. Ezért szeretik annyira a pisztrángok. Jól esik az embernek, ha egy olyan óriási fenyőerdőben meghuzhatja magát valami fabódé alatt; az meg már a kényelem netovábbja, ha ily helyen barátságos házakra is talál, hol kénye-kedve szerinti szöbeszédet folytathat.

És folyt is a szöbeszéd. Künn a csikorgó hidegben a munkások monoton hangja hallatszott, a mint a fákat csusztatták odább-odább; benn pedig vidám férfítárság (jó magammal együtt) tereferél gondülő borocska mellett. A tárgy, mint rendesen, a vadászat. Van itt rá olyan bőséges anyag, hogy nem egy elméleti, ugynevezett koczapuskás is megirigyelhetné; a terület maga szolgáltatja a kalandhoz megkívántatós szükséges vadakat. Az igaz, hogy nincs más vad, mint őz és medve, a szárnyasok közül pedig szalonka, császármadar és vadpáva, de ezek aztán jó nagy számmal mozognak és sovárognak a táplálék után. E tekintetben egyik elsőrendű területe ez a vadászatnak.

A társaság egyik tagja épp azt volt elmondandó, hogy mint terített le egy állásból három őzet, midőn az ajtón halk kopogás hallatszott s rajta az erdőpásztor lépett be.

Az erdőszur, ki szintén társaságunkban volt, elvörösödött és méltósággal emelkedve föl helyéről, rákiáltott az erdőpásztorra:

— Hogy meri maga a helyét odahagyni? Mi keresnivalója van most itt?

— Instálom alásan, — szólt alázatos hangon — csak azért batorkodtam be, hogy elmondjam titkomat — és suttogó hangon folytatta: — Medvebarlangot tudok.

— Hol, hol? — kérdeztük egyszerre mindnyájan.

— A „Karajos“-tól két óra járásnyira. A nyoma is látszik, a mint ki és be sétifikált.

— Jól van! — mondta az erdőszur parancsoló hangon. — Holnap reggel jókor elmegyünk. Most itt egy pohár bor, igya meg s azzal lásson a dolga után.

Alig csoszogott ki az erdőpásztor, újra folyt a társalgás. Mindenki mondott valami érdekes vadász-históriát, megfűszerezve holmi „bugaczi jáger“-féle nagyításokkal. Én is szerettem eldicsekedni bravourjaimmal, vadászatom nagyszerű eredményeivel; de szerényen azt is megjegyeztem, hogy még sohasem volt alkalmam és szerencsém medvevadászatban vehetni részt.

Nyomban megkezdtek az élcelődést velem. Az egyik azt a tanácsot adta, hogy jó lesz itthon maradnom; a másik azt kérdezte, hogy tudok-e gimnásztikálni, mert a famászásnak mindenesetre nagy hasznát fogom venni. Az erdőszur meg éppen nem röstelt így beszélni:

* A „Füvárosi Lapok“-ból.

ezüst forintok fogják helyettesíteni, melyek teljes fizetési erővel maradnak forgalomban. Természetesen a mostani állami és bankjegyek bevonatnak és megsemmisíttetnek. Hogy mennyi új állampénztári jegy hozatik forgalomba, az még nincs megállapítva. Valószínűleg nem több 60 millió forint értékűnél. Ami az osztrák-magyar bank új jegyeit illeti, azok természetesen aranyra fognak szólni.

Ily képeket nyerünk jövő pénzrendszerünkéről a miniszteri tanácskozások köréből kiszivárgott hírekből. Legyen még megemlítve, hogy a koronaérték behozataláról szóló törvényjavaslat megállapítja az új aranypénz finomsúlyát is, mely $\frac{900}{1000}$ rész lesz. Hogy az aranyforgalom teljes sulya biztosíttassék, mindkét kormány ki fogja jelenteni, hogy az állam feladata leendő gondoskodni a forgalomban levő aranypénz teljes sulyáról. Ez okból az állampénztárakhoz kerülő s a teljes sulyal többé nem bíró aranypénzek visszatartatnak és teljes sulyukká veretnek át.

Azonkívül is a bécsi tárgyalások majdnem minden a valuta-reformmal kapcsolatos kérdésben teljes megegyezésre vezettek. A két pénzügyminiszter megállapodott a Magyarország és Ausztria között kötetendő érmeegyezmény lényeges határozataira, nevezetesen arra nézve, hogy a mindkét államban vert pénzek egyenlő fizetési erővel birjanak, hogy a veretési kvóta a két állam között a 70:30 szerinti arányban szabályoztassék s hogy a koronaértékről szóló törvényjavaslat egyidejűleg terjesztessék be a két parlamentnek.

Szerencsés viszonyok kedveznek a nemzetközi politikában ép úgy, mint a nemzetközi pénzpiacra a nagyhorderejű akciónak, melynek sikeres keresztülvitelében immár nem szabad többé kételkedni.

Az elkeresztelési ügyben a magyar kormány s a pápai szentszék közt folyó tárgyalások a félhivatalos Pol. Corr. vatikáni köréből származó értesülése szerint valószínűleg mindkét felet kielégítő

modus vivendire vezetnek. A kompromisszum lényegében az lesz, hogy a miniszteri rendelet a vegyes házasságokból származó gyermekek keresztelésének kötelező bejelentésére vonatkozólag fenn fog tartatni, de ez a bejelentés csakis kivételes esetekben lesz alkalmazandó. Ez körülbelül annyit jelent, hogy a rendelethez fűzött büntető határozatok elesnek.

Románia a legutóbb kiadott bevételi tilalmakat visszavonja. Közöltük nemrég a román kormánynak azon indokolatlan intézkedését, mely szerint a nálunk állítólag nagy mérveket öltött (tényleg azonban már akkor teljes megszűnőben volt) száj- és körömfájás ürgye alatt az innen származó állatok és állati nyerstermének bevitelére elleni tilalmi rendszabályokat léptetett életbe. Mint most értesülünk, a román kormány önmaga belátta ez intézkedésének teljesen indokolatlan voltát és közjogilag zaklató célzatát és ennél fogva április hó 12-én bukaresti követünkhez intézett jegyzéke szerint a kérdéses bevételi tilalmat megszüntette; minél fogva a kérődzőknek és sertéseknek, valamint az állati nyersterméneknek és takarmánynak Magyarországból Romániába való bevitelére ismét az egész határ mentén minden korlátozás nélkül meg van engedve.

Ev. ref. theologia akadémia Kolozsvártt.

Az egyetemes ev. ref. zsinatnak Budapesten a hó elsején befejezett második ülészaka elvben elhatározta, hogy hozzájárul egy protestáns egyetem és egy országos, a kor színvonalán álló ev. ref. theologia akadémia felállításához. Az előbbi, nek helyül Debreczent jelölte meg, s az utóbbi t. i. a theologia akadémia Kolozsvártt fog felállítani. A két oldalú kérdés tanulmányozására és előkészítésére a zsinat egy tizenöt tagú bizottságot választott meg, mely a zsinatnak a f. év őszén tartandó harmadik és utolsó ülészakán terjeszti elő részletes javaslatát.

Az erdélyi ref. egyházkerület igazgató-tanácsa hivatva lévén a Kolozsvártt felállítandó ref. theologia akadémia vonatkozó részletkérdéseket a zsinati bizottság rendelkezésére előkészíttetni, szintén bizottságot küldött ki, mely Szász Domokos püspök elnöklése alatt szerdán tartotta első ülését.

Az értekezlet egyhangú lelkesedéssel vette tudomásul az egyetemes zsinat határozatát, mely

rövid idő alatt megoldásra juttatja a kolozsvári ref. theologia akadémia rég érzett hiányának kérését; megállapodott a létesítés elvi kérdéseiben, számba vette a szükséglet fedezésének anyagi eszközeit, s mindenben lehetőnek és szükségesnek találta, hogy az egyetemes ref. egyháznak aránylag csekély anyagi, inkább erkölcsileg támogató hozzájárulásával már a közel jövőben felállítsák Kolozsvártt az ev. ref. theologiai akadémia.

Az akadémia helyiségül a külmagyar-utcai Plihal-féle, az ev. ref. egyházkerület által már a múlt évben megvásárolt épületet és telket jelölte ki a bizottság, mely a műépítész szakvéleménye szerint csekély átalakítással legalkalmasabb az akadémia céljaira, úgy hogy magában foglalja a nagy disztermet, hol jövőre az egyházkerületi közgyűlések is tartatni fognak, öt theologiai tanár lakását, négy tantermet 30-30 tanuló részére, könyvtári-, gyűjtemény- és tanácskozási helyiségeket, továbbá az internátusi helyiségeket 100 növendék részére. Megállapította a bizottság, hogy a közoktatásügyi miniszterium által kilátásba helyezett kedvezmények felhasználásával minden theologus egyszersmind rendes hallgatója lesz a kolozsvári tudomány-egyetemnek. A bizottság délután testületileg kiszállott a Plihal-féle telek részletes megismerésére s a részletes tervek, költségvetések, tanterv stb. összeállítását elrendelve, ezek összeállításáig elnapolta további üléseit.

Különfélék.

— **Időjárásunk** végre beleözöklent a rendes kérvágásba. A várva várt eső, mely után a föld hetek óta epedt, megérkezett s dusan, áldásosan hullott három napon át, s az elmaradt természet siet helyrehozni a természet hibáit s fű, fa, virág rohamos fejlődésnek indult. A gazdaközönséget ismét reménység tölti el. A mezei munka mindenfelé erősen foly.

— **Kovácsnai hírek.** Husvét délutánján tűzi lármá zavarta meg Kovászuán az ünnep örömeit élvező kedélyeket. Egy ház gyuladt volt meg, melynek lakói csak akkor vették észre a bajt, midőn már késő volt. Hogy a tűz a szélben s a sűrűen álló házcsoporthoz tovább nem terjedt, azt a kovásznai derék tűzoltó-testületnek lehet köszönni, mely erővel kézzel látott az oltáshoz, s a legkritikusabb pillanatban ért a vész színhelyére, hol Szilveszter Károly és Deák László urak tapintatos

— Mondok én önnek egy okos dolgot. Hozzon magával valami finom francia cognacot s mihelyt megpillantja a medvét, menjen oda egész barátságos hidegvérrel és itassa le. Elvégre a maczkó is szereti a szeszes italokat.

A nagy hahotában büszkén vetettem oda az erdésznek:

— Köszönöm a tanácsot. Ott leszek majd magam is!

Az enyelgő tréfák és gyöngéd szurások nem bántottak; tudtam, hogy tapasztaltabb vadászokkal van dolgom; de midőn a hajmeresztő medvekalandokat kezdtek mesélni, — megvallva az igazat — nagyon is erőt vettem rajtam a szorongás. Mindamellet igyekeztem flegmátikusan végig hallgatni s a legkisebb jellel sem szándékoztam elárulni izgatottságomat. Később pedig felbátorodtam és roppant nagy ellenállási erőt éreztem magamban. Ej, utóvégre a vad is csak egy ostoba állat, befizet neki egy rongy ólomdarab.

Felvirradtunk a nagy napra. Mindenekelőtt káoszolódni kezdtünk, mely abból állt, hogy a töltényeket szerbe-számba vettük, tüzetesen megvizsgálván, hogy épek-e és kibírják-e a versenyt a maczkó bundájával. Azután meg hideg sültet és paprikás szalonát tettünk a tarisznyába s a flaskót megtöltöttük szíverősítővel.

Igy fölszerelve magunkat, beleültünk a szánba s a befogott két tüzes, zömök csikó löpítve vitt a tizenhat kilométer távolságra eső „Karajos“ felé. Nem érdekelt az sem, hogy menetünkben vagy háromszor borultunk ki a másfél méteres hóba s mindannyiszor szemlét tartottunk, hogy mind az ötven megvagyunk-e s nem maradt-e valamelyikünk a hó alatt.

Az erdész egyre incselkedett.

— Nos, hozott cognacot?

— Hoztam, de csak a magam számára.

A „Karajos“-nál, mely csak kisszerű telep, megreggeliztünk s azzal neki indultunk. Hatalmas hegy lábánál kezdődik a gyalogut, voltaképp ösvény. Elöl ment mint kalauz az erdőpásztor s bocsorának nyomait hűsögesen követtük.

Gyönyörű csöndes idő volt, az égboltozat szőp tiszta s a kéklő magasból a nap hidegen szuró fénye áttörte a fenyők bolygó ágait s a vakító fehér havon csillámlva verődött vissza. Itt-ott fölrebbent egy-egy császármadár és lenézve minket, vigan röpült tova; tudta, hogy göbös van a fegyverben. Semmi egyéb hang vagy nesz nem volt hallható, csak lépteinknek süppedezése.

Mire kikapaszkodtunk a hegytetőre, csurgott rólunk a verejték; pedig még ezután jött a java: a második és harmadik hegy megmászása, mely utóbbiban volt elrejtve a méltóságának a dormitoriuma. A mint folytattuk az utat, hova-tovább sajátságos érzélem szállt meg, hasonló ahhoz, mikor diákkoromban iskolai vizsgálatok előtt álltam s mellem nagyon nyomott állapotában aprókat lihegett. Biz az nem volt egyéb, mint jó adag tréma.

Eközben elértük a harmadik hegyoldalt, hol már az idő is ellentéte volt az előbbinek. Haragos, hideg éjszakai szél támadt, mely arcunkba vágta a finom jégzilánkokat, a felkavart hőtörmelék, s véreceskéket idézett elő bőrünkön. Sipolt, zümmölt, porozott és szuró nyelvvel átjárta testünk minden porcikáját s pár percz alatt megfagyott rajtunk a hótól és izzadságtól átnedvesült ruha.

A barlangtól mintegy kétszáz lépésnyire az erdőpásztor jelt adott a hallgatásra és alig érthető hangon sugta:

— Töltényt a fegyverbe!

A barlangot kis terjedelmű sziklaüreg képezte, mely előtt hosszú szál fenyő fektött ledől állapotban, a nem nagy nyílásnál pedig gondosan összehordott száraz ágak heverték, mely mintegy elrejteti látszott az üreget.

Tizenöt lépésre a barlangtól elfoglaltuk helyeinket; nekem épp az egyik szélső állás jutott, megtámadtatás esetén nem épp a legkedvezőbb pont. Teljesen elhagyott a barátságos hidegvér. Az izmaim kezdtek vitus-táncot járni és szinte éreztem, hogy arcomnak színe zöldes sárgába megy át; szívem akkorákat dobant, hogy a szomszédom bizvást meghallhatta.

Lövésre készen tartottuk fegyvereinket, mely az én kezemben úgy reszketett, mint a nyárfalevél. Ekkor az erdőpásztor száraz galyat dobott a barlanghoz. Semmi nesz. Most maga az erdész irányozta fegyverét az ürege és a fésővet elcsütötte, mire mély, tompa mormolás, majd vad bömbölés volt a felelet.

Elsötétült előttem az egész világ. Már láttam, a mint a medve felém törtetve innen is, túlhan is felfofoz mancsaival, egyet fordít rajtam s menten be vagyok temetve a hó alá. Már éreztem izzó leheletét, a metsző fájdalmat, a mint karmaival és fogaival testemet marcangolta. Csaknem láttam a lelket a szájamon elillanni. Ugy rémlett, mintha már halott volnék.

Légrázkódtató dördülés riasztott föl eszméletlen állapotomból.

Későre a visszhang is megszólalt:

— Piff, paff!

vezénylete alatt sikerült a tüzet lokalizálni. Az érdemes tűzoltó-testület már több ízben megmutatta, hogy méltó nevére s a benne helyezett bizalomra. Életképességének hatalmas bizonyítéka a vasárnapi munkásság is, melyet szakértő kezekkel vitt véghez. — E hó 25-én lesz a gyulafalvi összekötő vasut tárgyában a kártalanítási összeget meghatározó gyűlés. Most már csak napok kérdése, hogy a munkálatokhoz hozzáfogjanak.

— **Műkedvelői színi előadás** volt Nagy-Borosnyón e hó 19-én. Az ottani műkedvelő-egyesület előadta az olvasó-egylet javára Szentpéterynek „Tündérlak Magyarhonban” című 3 felvonásos népszínművét. A darab jó, a szerepek mind hivott kezekben nyertek személyesítést, ugyannyira, hogy én, ki nemcsak a fővárosban, de a vidéken is sok műkedvelői előadást valék szerencsés látni, meg végigjátszani, ritkán gyönyörködhettem korrektebb előadásban. De lássuk csak az egyes szereplőket külön-külön. A nők közül első sorban Dr. Barabás Albertnét (Márca) kell kiemelnem, ki nehéz szerepét helyes felfogással, az érzelmei kellő kifejezésével emelte érvényre s gyönyörű dalaival többször zajos tapsokra ragadta a közönséget. Székely Albertné Lóra szerepében kedves, elragadóan csinos alak volt s előadásán mindvégig meglátszott a gyakorlott műkedvelő, ki hivatásának magaslátára tud emelkedni. Etel jobb kezébe nem juthatott volna a Pál Rózánál, ki mindenben igyekezett nővérét Lórát utólni, s ez — dicséretére legyen mondva — sok helyen sikerült is. Szébb és csinosabb szobaleányt ritkán láttam Kátó Rózánál, ki kis szerepében be tudta bizonyítani azt, hogy hivatott műkedvelő nő. Bartha Klára (Rádulyné), Földes Janka (pór), Löwi Zseni (Erzsi), Magyar Juleca (Kati) az előadás sikeréhez nagyban hozzájárultak. A Kátó Berta és Bede Rózika által előadott magyar szöveget a közönség viharos tapsal jutalmazta és meg is újrázta, mit e két kedves alak méltán meg is érdemelt. A férfiak közül első sorban Dr. Barabás Alberté (örög bíró) a dicsőség, ki nemcsak rendezői tisztét, de a kezében levő szerepet is derekasan tudta megoldani. Játékán mindvégig feltűnt a gondos tanulmány, s az összes szereplők összevágó játéka bizonyította, hogy nemcsak kitűnő műkedvelő, de kitűnő rendező is. Gróf Várházit helyes felfogással alakította Kovács Balint. Nagy Imre Gyuri szerepében brillírozott, kinek játékát nagyban emelték azon külső előnyök, melyekkel rendelkezik, t. i. a szép színpadi alak és gyönyörű bariton hang. Keresztes Ede kántorján igazán meglátszott, hogy egykor nemcsak mint műkedvelő mozgott a színpad deszkáin s humoros előadásával folyton derűltetésben tartá a közönséget. Barta László (Lajos), László József (Ferencz), N. N. (Ádám), Ráduly Zsigmond (esküdt), Földes Zsigmond (esküdt), Földes József (kisbíró), Bartha Imre (pór) szerepeikben derekasan megállták helyüket s mindannyian az egyesület nélkülözhetlen tagjainak bizonyultak. Előadás után reggelig tartó táncz következett, mely eleinte nem igen

Ott sötételt a maczkó élettelen alakja a fán keresztül esve. Négy golyótól találtan rogyott össze. (Ezt persze én nem láttam.) Már gőzölgött, mikor oda futottak, s egy-egy izma rángatózott.

Mintha oda gyökerezett volna a lábam, mozdatlanul maradtam a helyemen. Az átélizgatom képtelenné tett az aktivitásra. Nemsokára az erdész jött hozzám e szavakkal:

— Hol a fegyvere?

— Az enyéém? — Bambán néztem a kezemre, melyben nem volt semmi; ugyanakkor az erdész emelte ki a hóból fegyveremet. Megvizsgálta s mind a két töltényt benne találta éppen.

— Csak azért néztem meg, — szölt nevetve — hogy tudjuk, hány golyót fogadott be a bundájába.

Pedig úgy nevétték mindannyian a lefolyt jelenetet, mely észrevétellel elszánt hidegvérűségemet, hogy szerettem volna örökre a medve odujába bujni előlük.

A medvét felzöldgalyazva, diadallal vitték haza (én csak kedvetlenül kullogtam utána); látogatók hosszú sora jött csodálkozni és senki sem mulasztotta el kifejezni részvétét a medve iránt és én irántam. Az erdész gunyosan nevetve jegyezte meg a bámulóknak:

— Egy kissé sokat talált inni a cognacból és berugott.

Haragosan néztem rá és hallgattam.

Ime, ilyen volt az én hidegvérűségem az első maczkováadászat.

volt valami nagyon kedvező a tánczosokra, mivel az a nagy terem annyira zsúfolva volt a vidék minden részéből összesereglett tánczosokkal, hogy csak mozdulni is alig lehetett. Később azonban, midőn a közönség kissé oszlott, oly kedélyes mulatság lett, minőt alig látott ez ideig Borosnyó község háza. A mint hallottam, 250 frt bevétel volt, s ez az anyagi eredmény a siker legnagyobb bizonyítéka. Sok ily előadást és estélyt Borosnyónak, s akkor a terem falai is kifesthetők lesznek. Vá s á r h e l y i m ű k e d v e l ő.

— **Száva Farkas** elhunytának hírére vesszük Marosvásárhelyről. Az ottani róm. kath. gimnázium jeles tanára volt, sokoldalú képzettséggel bíró író, a ki nagyon munkás és valóban közhasznú irodalmi tevékenységet fejtett ki. Halálának híre széles körben fog benső részvétet kelteni és egykori tanítványai, írói működésének ismerői között állandó tiszteletben marad Száva Farkas emléke.

— **Iparosaink a Keleten.** A fővárosi iparoskör választmányja az ez évben Filippopolban rendezendő kiállítás alkalmából nyelbe akarja ütni az országos iparegyesület által már régebben tervezett keleti társas kirándulást, melylyel egyszerűen kommersziális célok is össze lesznek kötve. A Belgrád, Nis, Szófia, Filippopol, Konstantinápolyban való rövidebb-hosszabb tartózkodással szeptember hóra tervezett kirándulás részletes programja csatlakozás végett kellő időben megküldetik az országos iparegyesületnek, a kamaráknak, ipartestületeknek és kereskedelmi grémiumoknak.

— **A merénylet réme** üldözi az oroszok mindenható csárját még oda is, a hol félig-meddig mégis csak biztosnak érezhetné magát „hű” alattvalói elől. Husvét éjjel nagy társaság volt együtt a téli palotában, mikor hirtelen elaludt a villamos láng. A hatás, melyet a hirtelen beállott sötétség a jelenlévőkre okozott, borzasztó volt. Valamennyien attól remegtek, hogy a következő pillanatban az egész palotával együtt légből roppolnak. Szőnyi várakozásban telt el egy-két perc, míg végre fel mertek lélekezni. A csár közvetlenül a láng kialvása előtt érkezett a palotába. Mikor a

kényur ijedtségéből magához tért, Voronov gróffal azonnal a padlásra sietett, hogy, mint mondá, megnézzék, nem ütött-e ki a padláson tűz, vagy pedig, mint mások mondják, azért, mert még mindig merénylettől tartott s azt gondolta, hogy a padláson biztosabban elrejtőzhetik. A csár csak nagysokára jött vissza a padlásról. A palotában azalatt petroleumlámpákat gyújtottak meg.

— **Nyilvános köszönet.** A kézdivásárhelyi műkedvelő-egyesület által e hó 18-án rendezett társas-estély alkalmából felülírtettek: Weiss panoráma-tulajdonos 1 frtot. Hassák Vidor tanár, Molnár Ferencz, Török Sámuel ifj., Horváth főhadnagy, Bihari Jolán 50—50 kr. Szűcs Róza 40 kr. Gyárfás Károly 30 kr. Betegh Pál, Zsidó Gyula, Turóczy Dénes 20—20 kr. Fogadják a szíves felülírtetők egyetünk támogatásáért halás köszönetem kifejezését, s egyuttal ajánlom egyetünk jövőre is becses pártfogásukba. Kézdi-Vásárhely, 1892. ápr. 23. Nagy Gyula, egyll. pénztáros.

— **Kikölcsönzött dicsőség.** Bukarestben, a román közoktatásiügyi minisztériumban egy bizottság ült össze Jonescu közoktatásiügyi miniszter meghívására, hogy megvitassák egy régi terv végrehajtását, melyet még Urechia képviselő gondolt ki rövid kultuszminisztersége idején. A római Trajánoszlopnak, a dáciái hódító emlékének szakasztott mását akarják felállítani Budapestben, hogy a román nép fia meg ne feledkezzenek arról, hogy ők, ha akarják, a dicső rómaiak utódai is lehetnek. Egy párisi cég vállalkozott rá, hogy 750 ezer forintért felállítja az oszlop utánzatát, előnyös részletfizetés mellett. A pénzt most a bizottság határozatához képest nemzeti gyűjtéssel akarják összeszedni. — A jó románok persze megfeledkeznek arról, hogy milyen maliciozus kommentár az ő római származásukhoz az, a mikor Bukarestben felállítanak egy Trajánoszlopot — talmi kiadásban.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Sz. 1875. polg.

1892.

Hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék részéről ezennel közhirrre tétetik, hogy a térrét a kovásznai helyi érdekű vasut részére Kovászna község határában kisajátított ingatlanokra nézve a kártalanítási eljárás az 1881. 41. t.-cz. 46. §-hoz képest elrendeltetik és tárgyalási határidőül Kovászna községében a helyszíne 1892. április 25-ik napjának délelőtt 9 órája kitűzetett.

Miről érdekeltek azzal a figyelmeztetéssel értesítetnek, hogy a távollevők és ismeretlen tartózkodásuak részére ügygondnokul dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd kézdivásárhelyi lakos neveztetett ki, továbbá, hogy az egyéni külön értesítés elmaradása vagy a tárgyalásról való elmaradásuk miatt igazolhatatlanul nincs helye, s az a kártalanítás s az elmaradás határozat hozatala nem gátolhatja meg a tárgyalást.

A kir. törvényszék üléséből

Kézdi-Vásárhelyt, 1892. április 4-én

Ponori Sándor,

elnök.

Perényi Ferencz,

jegyző.

PONTOS KISZOLGALÁS

Séra Imre ércz- és fakoporsó-raktára

Kézdi-Vásárhelyt a honvéd-laktanya új részével szemben, saját lakásában

Van szerencsém értesíteni a kézdivásárhelyi városi és vidéki n. é. közönséget, hogy üzletemet úgy berendeztem minden kellekkel, a mi egy temetkezéshez szükséges, hogy bármely, nálunk előforduló temetést kiszolgálhatok halálkozás esetén, mit nem várunk és mégis bekövetkezik. Egész temetések rendezésére is vállalkozom. Ravatalok felállítását és szabadiszti-tést pontosan teljesítek.

Magamat becses figyelmébe ajánlva, kérem a n. é. közönség kegyes pártfogását.

Tisztelettel

SÉRA IMRE,

temetkezési vállalkozó.

Gyászkoesi háromféle díszszel.

Gyönyörű minták magánosok számára ingyen és bérmentve. Szabóknak mintakönyv bérmentetlen.

RUHA-SZÖVETEK

a magas klérus számára Peruvien és Dosking. Cs. és kir. kat. hivatalnokok részére szabályszerű szövetek, ugyszintén tűzoltók, tornászok részére. Billard és játékasztalokhoz posztók, vadászkabátokhoz vízmentes loden, mosószövetek. Utazóplaidék 4—14 frtig stb. A ki értékes, tisztességes és tartós, tiszta gyapjú szövetet s nem olcsó rongyot akar vásárolni, a mely a megvárásai díjra sem érdemes, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz
Brünnben.

Több mint fél millió értékű posztó-raktár.
A continens legnagyobb elküldési üzlete.

Figyelmeztetés! A t. közönség óva intetik az oly czégektől, kik 3.10 méteres, ugynevezett „maradékokat” és „szelvényeket” mint szalonöltözöketet kínálnak. Már ezen egyforma hosszmenyiségben látható a szédélges, mert ilyen maradékok divatból kiment, elromlott és eladatlan darabokból vannak elosztva.

Ilyen szemét árucikknek, a melyek 2. és 3. kézből vásároltatnak össze, harmadrészt se érik meg a vételárnak.

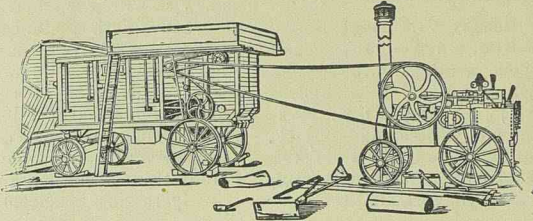
Elküldés utánvétellel, 10 frton felül bérmentve.

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. 14—20

Első magyar gazdasági gépgyár

részvénytársulat

BUDAPESTEN, Gyártelep: külső vácsi-ut 8. szám.

8—10

Ajánl hazai gyártmányu
GŐZCSÉPLŐ-KÉSZLETEKET,
valamint mindennemű
gazdasági gépeket
és talajmivelő eszközöket,
különösen ugy könnyű, mint kötött talajhoz alkalmas legujabb rendszerű
SORVETÓ-GÉPEKET.
Árjegyzékek kívánatra készséggel küldetnek.

Magyar királyi államvasutak. **Keleti vonal.**

M e n e t r e n d.

Érvényes 1891. október hó 1-től. **PREDEAL—NAGY-VÁRAD.** **Érvényes 1891. október hó 1-től.**

A l l o m á s o k				A l l o m á s o k			
Vegyes vonat		Sze-mély-vonat	Gyors-vonat	Vegyes vonat		Sze-mély-vonat	Gyors-vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze-ben felé)	(érk. ind.)	12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.20	7.23			10.31	1.18
Botfalu	"	4.48	7.47			10.47	1.18
Földvár	"	5.07	8.03			12.28	2.49
Mogyorós	"	5.26	8.23			1.08	3.47
Apáczs	"	5.42	8.37			1.35	4.07
Köpecz	"	6.02	8.57			2.21	4.40
Ágostonfalva	"	6.09	9.04			2.31	4.52
Alsó-Rákos	"	6.26	9.20			3.08	5.20
Homoród	"	6.55	9.46			3.18	5.26
Kacsa	"	7.12	9.59			5.14	6.52
Bene	"	7.32	10.20			6.08	7.40
Erked	"	7.52	10.36			10.44	11.51
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"	8.23	11.03			11.04	12.09
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	8.46	11.19			6.35	8.40
Medgyes	(érk. ind.)	8.53	11.29				7.30
		10.09	12.37				

A ☐ foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 47 perczig számított éjjeli időt jelentik.

 Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Érvényes a megnyitás napjától.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel 4:00 d. u. 2:45	Brassó	indul reggel 8:30 d. u. 3:10
Imecsfalva	" " 4:17 " 3:02	Szász-Hermány	" " 8:49 " 3:29
Páva-Zabola	" " 4:34 " 3:19	Prázsmár	" " 9:13 " 3:53
Kovácszna	" " 4:47 " 3:32	Kökös	" " 9:26 " 4:06
Barátos	" " 5:17 " 4:02	Uzon	" " 9:43 " 4:23
Nagy-Borosnyó	" " 5:33 " 4:18	Kilyén	" " 9:58 " 4:38
Eresztevény	" " 5:52 " 4:37	Sepsi-Szentgyörgy	" " 10:23 " 5:03
Sepsi-Szentgyörgy	" " 6:32 " 5:17	Eresztevény	" " 10:51 " 5:31
Kilyén	" " 6:42 " 5:27	Nagy-Borosnyó	" " 11:13 " 5:53
Uzon	" " 7:00 " 5:45	Barátos	" " 11:42 " 6:22
Kökös	" " 7:18 " 5:58	Kovácszna	" " 12:00 " 6:41
Prázsmár	" " 7:30 " 6:15	Páva-Zabola	" " 12:13 " 6:53
Szász-Hermány	" " 7:50 " 6:35	Imecsfalva	" " 12:28 " 7:08
Brassó	érk. reggel 8:08 este 6:53	Kézdi-Vásárhely	érk. délután 12:46 este 7:26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.